

Informatieblad 4A**Alle tomaten verzamelen**

Dit is een verhaal van lang geleden. Joshua houdt van feestjes. Dat komt goed uit. Het is feest in Jeruzalem. Hij is op bezoek bij zijn oom Thomas. Die heeft ook z'n vrienden en Maria, de moeder van Jezus, uitgenodigd. Thomas en Joshua kijken uit het raam. 'Kijk eens', schreeuwt Joshua tegen Thomas 'ik zie overal mensen lopen met tarwe. Daar kunnen heel veel broden van gebakken worden. Dat wordt weer een knalfeest'. Net als vorig jaar. Maar hier in huis lijkt het nog helemaal niet op een feest'. Joshua kijkt de kamer in. De vrienden van oom Thomas zeggen niet veel.

Zelfs Andreas, die altijd grappen maakt, hoor je niet. Ze kijken een beetje verdrietig. 'Oom Thomas, hebben jij en je vrienden dan geen zin in het shavuotfeest?', vraagt Joshua. 'Nou, eigenlijk niet', zei Thomas.

'Onze grote vriend Jezus had er bij moeten zijn. Maar die is dood'. Dat weet je toch. Hoe kunnen wij dan blij zijn?'

De deur van de kamer gaat open. Maria, de moeder van Jezus, komt binnen. Wat ziet ze er mooi uit. In d'r haar zitten mooie spelden met rode en witte knopjes. Ze zet een schaal met brood op een grote tafel. Ze breekt het brood in stukjes. 'Maria', zegt Andreas zachtjes. 'Weet je waar ik aan moet denken als ik jou zo zie? Aan Jezus. Dat deed hij ook toen we de laatste keer bij hem waren. Het brood breken en delen. En hij zei toen dat we door moesten gaan met wat hij begonnen was'. 'Dat klopt' zei Thomas. 'Weten jullie nog hoe hij de arme en zieke mensen hielp? En hoe boos hij was op mensen die op een gemene manier geld verdienden. Dat was pas cool'. 'Dat weet ik nog heel goed', zei

Andreas. 'Maar ik vind verhalen die Jezus vertelde over God zo prachtig. En over hoe wij de mensen een beetje blijer kunnen maken'. 'Oh' zei Joshua, ik ken die verhalen. Die noemen we toch parels'. 'Bijna goed', zei oom Thomas, je bedoelt parabels. 'Yes', zei Thomas, 'paralels'. 'Kunnen jullie nog meer over Jezus vertellen?' vroeg Joshua. En ja hoor, de vrienden van Jezus vertellen het ene na het andere verhaal.

Opeens zei Joshua 'Oom Thomas, u lijkt net op een tomaat. Uw hoofd is helemaal rood. Het lijkt wel of u in brand staat'. 'En jullie ook' zei hij tegen de rest. 'Allemaal brandende tomaatjes'.

Iedereen moest hard lachen. Het begon nu toch echt een beetje op een feest te lijken. 'En weet je waar jullie ook op lijken', ging Joshua verder. 'Op een zeilboot. Als er geen wind is ligt de zeilboot stil en is er niets aan. Maar als het gaat waaien komt de boot in beweging. Hoe meer wind, hoe harder de boot vaart. Dat is kicken. Nou, bij jullie zie ik hetzelfde. Eerst is iedereen stil en verdrietig. En als jullie over Jezus praten lijkt het net of er een sterke wind waait. Jullie bewegen met jullie armen, benen en met jullie monden. Het lijkt wel een storm.

De vrienden kijken elkaar aan. Joshua heeft gelijk. Eigenlijk geeft Jezus ons nog steeds een heel warm gevoel. 'Nou', zegt Joshua, 'en jullie blijven binnen zitten?' Dat vind ik wel zo dom. Als je iets heel mooi vindt dan wil je toch ook andere mensen hierover vertellen. Dus, alle tomaatjes verzamelen. Naar buiten! En dat deden ze. Thomas, zijn vrienden en Maria. Allemaal gaan ze naar buiten. Ze vertellen aan de mensen op straat over Jezus en waarom hij zo gaaf was.

Joshua ziet wat er gebeurt. Eén ding begrijpt hij niet goed. De mensen begrijpen wat zijn vrienden over Jezus zeggen. Ook veel buitenlanders die naar het feest waren gekomen. Hoe kan dat nou? Zij spreken toch een heel andere taal.

Of is het net zoals op een reis met mijn oom vorig jaar. Ik werd toen heel erg verliefd op een meisje uit Turkije. Zij heette Arsun. Ik spreek hebreeuw en zij turks. En toch begreep zij dat ik helemaal hoteldebotel was van haar. En zij van mij.

(Hand.2, 1-13)